

Първоначалното учение Христово за ВЪЗКРЕСЕНИЕ НА МЪРТВИТЕ

Смъртта и възкресението са необходими за живот в Христос.

Следващото Първоначално учение е за “Възкресение на мъртвите” и възстановява човека като ново създание, ново творение, новороден, син Божий.

“Новото създание” измества старото, грешно естество, “стария човек” и Божият син е възстановен да живее и владее на земята така, както някога Адам е живял преди да падне в греха.

Бог е наредил възкресението на Христос да стане като основа за събирането на всички в едно, всички които Той приема за синове да бъдат в Христос една завършена духовна реална целокупност. Тази реална съвкупност от Божии синове обединени в Христа е наречена Тялото на Христос. Това тяло е мястото, в което са синовете Божии заедно със съответните дарби, което означава проявленията на Светия Дух чрез синовете и призванието им. В това тяло те имат всичко необходимо за поддържане на живота им в Христос, позицията им в Божието семейство, и в крайна сметка пълното възстановяване на първоначалното Божие намерение при създаването на човечеството.

Така всичко това става възможно заради “възкресението на мъртвите”.

Бог сътвори човека по Свой образ и подобие.

Бог каза на човека в Едемската градина:

Битие 2:17. но от дървото за познаване доброто и злото, да не ядеш от него; защото в деня, когато ядеш от него, непременно ще умреш.

Но човекът яде, падна в греха и връзката му с Бога се прекъсна, той не умря физически, но умря духовно, защото духът му вече не беше свързан с Бога и затова човекът стана мъртъв духовно. Така цялото човечество стана от мъртви диховно човеци, които Бог искаше да възкреси, възстанови, оживотвори. И това беше възможно само чрез възкресението им - възкресение на духовно мъртвите.

Нека да погледнем как Бог е вложил в природата принципа на възкресението.

В творението Си Бог е заложил този основен принцип на възкресението, който е една от основите на творението. Това е съществено важно и необходимо за продължаване на живота на земята. Бог изговори този принцип в творението, казвайки: „Нека земята да ражда трева, тревата да дава семе, а плодоносното дърво да ражда плод според вида си, чието семе да е в него, на земята: и стана така“.

Битие 1:11. И Бог каза: Да произрасти земята крехка трева, трева семеносна и плодоносно дърво, което да ражда плод, според вида си, чието семе да е в него на земята; и стана така.

Създавайки растения и дървета, чието семе е в тях, Бог започна един постоянен цикъл на смърт, възкресение и живот. Божият Дух толкова е втъкал този принцип в творението, че човечеството не го забелязва, и го приема за естествена даденост.

Огледайте се наоколо и вижте!

Иисус обобщава явлението на възкресението в природата като казва: „Ако житното зрънце не падне на земята и не умре, то си остава само едно семенце. Но

ако умре, произвежда много семена“.

Йоан 12:24. Истина, истина ви казвам, ако житното зърно не падне в земята и не умре, то си остава самотно; но ако умре, дава много плод.

Обаче, този стих също така предвещава смъртта на Иисус и последиците от собственото Му възкресение, и разкрива духовната същност, че Иисус Христос е възкресението и живота!

Йоан 11:25. Иисус й рече: Аз съм възкресението и живота; който вярва в Мене, ако и да умре, ще живее;

Бог създаде земята, за да настани на нея видимите, физически неща, които са преобрази, притчи, алегии, иносказания на превъзходните небесни неща. И казва Словото:

Римляни 1:20. Понеже от създанието на света това, което е невидимо у Него, сиреч вечната Му сила и божественост, се вижда ясно, разбираемо чрез творенията; така щото, човеците остават без извинение.

Бог често избира да обяснява велики небесни истини чрез сравнения с неща от видимия земен растителен и животински свят. Ето, напр. как синът прилича на баща си, растенията и животните се възпроизвеждат според вида си. Тези физически, видими изображения действат като скрити образи и сенки, преобрази, които отразяват небесния ред.

Така пред нас е разкрита духовната същност и реалност на **възкресението на мъртвите** и това е точно толкова важно за новия живот в Духа, колкото семената падащи в земята, умират и възкръсват като нови растения, което е нужно за продължаването на живота на земята.

Първоначалното Христово учение, **възкресение на мъртвите** има два важни принципа за живота и зрялостта на вяращите:

Единият е, че **възкресението на мъртвите** свързва човека с Бога като техния източник на живот - произход, сътворение от Бога и цел за живота им поставена от Бога;

Другият е, че разбирането на духовния принцип на възкресението помага на човека да се свърже наново с Божия Дух чрез процеса на новородението като Божий син.

Йоан 3:

6. Роденото от плътта е плът, а роденото от Духа е дух.

7. Не се чуди, че ти рекох: Трябва да се родите отгоре.

Принципа на възкресението

Във всяко семе се съдържа способността да се размножава точно според своя произход. Обикновено, семето съдържа външна защитна обвивка и вътрешна сърцевина, която съдържа живота, който трябва да се освободи. Когато семето е погребано в земята, условията на неговата околна среда, като влага и топлина, причиняват разчупване на външната обвивка и активират живота в него.

Възкресението е това: Процесът, при който животът от семето излиза като ново растение през външната обвивка и се издига към повърхността, за да започне своя

цикъл на растеж над мястото, където семенцето е било погребано. И така новото растение е точно такова, каквото е било това, от което е прилязло семенцето, дало живота на новото.

Невъзможно е да се пренебрегне реалното съществуване на този принцип в естествения свят. Така още от началото на сътворението непрекъснато растенията се възпроизвеждат и никога не е спирало осигуряването на храната за животните и човека. Все пак, мнозина постоянно отричат възможността живот да идва от “смъртта”.

Бог е използвал произвеждането на храната, която е основна за оцеляването на човека, за да ни покаже този принцип на възкресението!

Бог е създал едно постоянно снабдяване с храна когато е поставил, првбиваването на човека на земята и така се изпълнява Неговата цел. От този замисъл, човек може да заключи, че Бог е планирал, че много поколения ще дойдат от Адам. По този начин, тяхното съществуване на земята не е просто с цел да се запълни пространството на земята или да се бележи времето до края на века, а заради изпълнението на Божия план от едно поколение на друго. Така че, Бог каза:

Битие 8:22 Доде съществува земята, сеитба и жетва, студ и горещина, лято и зима, ден и нощ няма да престанат.

И така, явлението на възкресението в природата е свързано с Божията цел - Иисус да дойде на земята и човечеството да стане като Божии синове.

Йоан 11:

25 Иисус й рече: Аз съм възкресението и живота; който вярва в Мене, ако и да умре, ще живее;

26 и никой, който е жив и вярва в Мене, няма да умре до века. Вярваш ли това?

Бог винаги е възнамерявал в Христос възкресението и живота да бъдат неделима част за живота на вярващия.

Семето на Духа

Животът, личността на всички човешки същества е техният **дух**, намиращ се и обвит във външно покривало от пръст, и всеки човешки дух е като семе произлизащо от личността на Бог!

Бог оформи **тялото** на Адам от пръст и постави дух в него, който произлизаше от самата личност на Бог. Умът на човешкия дух възприема всичко духовно, от небесна гледна точка. Небесните, духовните неща са невидими за физическите очи на човека.

Бог също така даде на Адам и **душа**, така че човечеството да може да пресъздава небесните реалности на земята - във времето и пространството.

Чрез душата човек е свързан със заобикалящата го видима материалност на земята.

Хората, следователно, имат възможността да представят невидимия Бог във видимата област, на земята, също както и семето повтаря източника на своя произход.

В личността и по предназначение, „Адам беше Божия син“.

Лука 3: 38. Каинан, Еносов; Енос, Ситов; Сит, Адамов; а **Адам, Божий.**

Предназначението на Адам като семето на Божия Дух беше да показва Божията

природа!

Нека да повторим - Адам трябваше на земята да показва Божията природа, да изявява Бога!

Начинът на това показване, изявяване беше неговото представяне като Божия син. Той можеше да показва както природата така и характера на Бог, неговия Баща, във владението на земята, върху която Бог постави Адам за управител.

Като същество произлязло от личността на Бог, Адам трябваше да направи невидимия небесен Бог видим на земята, като лично Го представяше.

Включвайки **тяло, душа и дух**, естествения ред на природата на Адам беше такава, че неговия дух превъзхождаше и управляваше душата му, а Адам беше в контакт с творението чрез тялото си. Непокорството му, съгрешаването му, греха му, обаче, го отдели от Бога и промени този Божествен ред, когато душата му се издигна като доминиращата част на неговото същество, управляваща и контролираща мислите му, желанията и действията му.

Когато очите на душата на човека след съгрешаването му се отвориха, виждането на човека за самия него, за целта на живота му и позицията му в творението претърпя пълна промяна. Той премина от позицията си като син на Бога в това да стане отделен от Бога, без баща, сам, като сирак, и в тази трансформация загуби виждането за себе си като дух, какъвто е Баща му, и се видя като плът, земен, плътски...

Когато „очите“ на душата на хората се отвориха, земната „мъдрост“ измести небесната гледна точка на ума на човешки дух. Веднага Адам започна да се вижда само като плът, вместо като дух облечен в плът, и повярва, че външната му, земна, от пръст обвивка е истинската му същност.

Това промени виждането му за реалността, промени така също и неговата цел, за която беше поставен в света. Преди съгрешаването му, целта на Адам се определяше от истината, че той беше дух предназначен да наподобява Божията природа и характер, правейки Бог видим във владението на земята. След грехопадението му, обаче, дойде вярата в него, че той просто е плът и това промени всичко. Неотложната и главна цел в живота му станаха борбата за оцеляване и снабдяването на житейските му нужди.

Адам живя близо 1 000 години и след падението му неговите виждания и цел станаха основата на човешката култура на земята. Тази култура е земна, плътска, насочена към борбата за оцеляване на човека и за снабдяване на житейските му нужди и тази култура продължи без промяна до идването на Христос.

Иисус Христос дойде, за да възстанови първоначалния Божий ред, Божиите приоритети и цел.

Иисус възстанови знанието, че Бог е поставил Сина Си на земята за полза на цялото човечество!

Това знание беше загубено в хилядолетията последвали падението на Адам. То беше заменено от образи и сенки на истината, докато Иисус Христос не беше разкрит като Божият Син.

Бог влезе в завет със Себе Си, Бащата и Синът като страните на завета – „тъй като нямаше никой по-велик от Него, в когото да се закълне, Той се закле в Себе Си“. Ролята на Сина беше да вземе човешка форма и да дойде на земята, за да бъде жертвеното Агне!

Неговата **смърт и възкресение** даде възможност на всичките хора да станат Божиите синове!

Ролята на Бащата в завета беше да приеме жертвата на Сина като достатъчна за изкуплението на всичките грехове на цялото човечество!

Иисус представи Бог на земята и така стана алтернативата, истинската възможност да възстанови първоначалната Божия цел, от която се отклони Адам и човечеството поради греха.

Бог постави Синът за посредникът на този завет и чрез изпълнението на Божия план на спасението се неутрализираха последиците от действията на Адам, и се анулираха всички действия на Сатана, които са предназначени да държат хората настрана от Божията цел - човеците да са като синове и наследници на Бога!

Чрез Иисус Христос се отвори наново пътя на човека към Бога, и човекът отново може да види Бог като свой Баща, а себе си като заместник, пълномощен представител на Небесното Царство на земята.

В Христос Иисус, човечеството можа да бъде възстановено до това както беше първоначалното намерение на Бога при създаването на човека.

Телесното възкресение на Христос е краеъгълният камък за вярата на онези, които упоават на Бог!

1 Коринтяни 15:

12. Ако се проповядва, че Христос е възкресен от мъртвите, как казват някои между вас, че няма възкресение на мъртвите?

13. Ако няма възкресение на мъртвите, то нито Христос е бил възкресен;

14. и ако Христос не е бил възкресен, то празна е нашата проповед, празна е и вашата вяра.

15. При това, ние се намираме и лъжесвидетели Божии; защото свидетелствувахме за Бога, че е възкресил Христа, Когото не е възкресил, ако е тъй, че мъртвите не се възкресяват;

16. защото, ако мъртвите не се възкресяват, то нито Христос е бил възкресен;

17. и ако Христос не е бил възкресен, суетна е вашата вяра, вие сте още в греховете си.

18. Тогава и тия, които са починали в Христа, са погинали.

Духовното значение на възкресението е много по-голямо от значението на природния принцип на умиране на семенцето и възкръсването му в нов живот, което е възпроизвеждане на творението, чрез което става снабдяването с ежедневната храна, която поддържа живота на земята.

Възкресението на мъртвите е точният начин, чрез който човечеството е примирено с Бога!

Всеки човешки дух произлиза от Бог и е даден като дар от Бога!

Цялото тяло Христово е съвкупността от всички спасени и новородени вярващи, свети, църквата, което тяло е сборно и е всъщност съвкупността от всички човешки новородени духове и така цялото тяло Христово е съставено от отделни единици и има предопределение да представя Божията същност.

Пълното показване на Божията природа не е възможно в една отделна личност. Бог е възнамерил цялото тяло Христово в единство да изявява Неговата природа и

характер.

1 Коринтяни 12:

11. А всичко това се върши от един и същи Дух, който разделя на всеки по особено, както му е угодно.

12. Защото, както тялото е едно, а има много части, и всичките части на тялото, ако и да са много, пак са едно тяло, така е и Христос.

Тук Господ прави сравнение с тялото на човека. А тялото Христово е духовното тяло, църквата, всички светии.

В Иисус Христос са приети и са събрани с духа си всички светии, спасени, новородени вярващи, примирени с Бога, обединени в едно духовно тяло, Христовото тяло. По този начин всеки, който е примирен с Бога се зачита като Божий син и така е заедно всички са в Христос обединени в едно - Главата и тялото Христово!

Ефесяни 5:23. защото мъжът е глава на жената, както и Христос е глава на църквата (като само Той е спасител на тялото).

Римляни 12:5. така и ние мнозината сме едно тяло в Христа, а сме части, всеки от нас, един на друг.

1 Коринтяни 12:

12. Защото, както тялото е едно, а има много части, и всичките части на тялото, ако и да са много, пак са едно тяло, така е и Христос.

13. Защото ние всички, било юдеи или гърци, било роби или свободни, се кръстихме в един Дух да съставяваме едно тяло, и всички от един Дух се напоихме.

27. А вие сте Христово тяло, и по отделно части от Него.

По време на краткия Му живот, човешкият Син Иисус остана свързан с Бог като покорният Син. Духът в Него напълно се покоряваше на всяка воля и водителство от Бог, дори на волята Божия, която Го доведе до смъртта Му на кръста. Неговия съвършено покорен живот беше моделът, по който всички, спасени и новородени, в Неговото тяло щяха да се съобразят с Него т.е. да придобият Неговия образ. Неговият живот на земята е доказателство, че Той беше носителят на Духа.

Деяния 2:22. Израилтяни, послушайте тия думи: Иисуса Назарянина, мъж засвидетелстван между вас от Бога чрез мощни дела, чудеса и знамения, които Бог извърши чрез Него посред вас, както сами вие знаете

Обаче, докато беше жив в плътта, Духът в Него не остана прикрит, но се изявяваше чрез чудесата и знаменията, които вършеше. При Неговата смърт Бог Го възкреси от мъртвите, освобождавайки Го от агонията на смъртта, понеже не беше възможно тя да Го държи. ... Бог възкреси Този Иисус за живот, и ние всички сме свидетели на факта. ... Бог направи Този Иисус, когото вие разпънахте, и Господ и Христос“.

Деяния 2:

24. Когато Бог възкреси, като развърза болките на смъртта, понеже не беше възможно да бъде държан Той от нея.

32. Тогова Исуса Бог възкреси, на което ние всички сме свидетели.

36. И тъй, нека знае добре целият Израилев дом, че Тогова Исуса, Когото вие разпнахте, Него Бог е направил и Господ и Помазаник.

Никой не можеше да бъде свързан с Иисус в Неговото земно тяло; Неговото **възкресение** премахна ограниченията на човешката Му плът. Той живя и умря като човек и бе в плът подобна на греховната плът, но беше възкресен в духовно тяло.

1 Коринтяни 15:

42. Така е и възкресението на мъртвите. Тялото се сее в тление, възкръсва в нетление;

43. сее се в безчестие, възкръсва в слава; сее се в немощ, възкръсва в сила;

44. сее се одушевено тяло, възкръсва духовно тяло. Ако има одушевено тяло, то има и духовно тяло.

Понеже по-малкото беше включено в по-голямото, когато Той беше възкресен като духовен, никаква част от Него не остана в гроба!

Възкресението на Христос е в центъра за живота в Духа, както храната произвеждана чрез естественото “възкресение” на умиращото в земята семенце, даващо нов изобилен живот е необходима за естествения живот на земята.

1 Коринтяни 15:

17. и ако Христос не е бил възкресен, суетна е вашата вяра, вие сте още в греховете си.

18. Тогава и тия, които са починали в Христа, са погинали.

19. Ако само в този живот се надяваме на Христа, то от всичките човеци ние сме най-много за съжаление.

Обаче, Павел смело провъзгласява възкресението и живота, който е в Христос:

1 Коринтяни 15:

20. Но сега Христос е бил възкресен, първият плод на починалите.

21. Понеже, както чрез човека дойде смъртта, така чрез човека дойде възкресението на мъртвите.

22. Защото, както в Адама всички умират, така и в Христа всички ще оживеят.

23. Но всеки на своя ред; Христос първият плод, после, при пришествието на Христа, тия, които са Негови.

Възкресението на Господ Иисус Христос освободи живота в Него, Духът Христов, с цел да бъдат примирени хората, човешките духове с Бога, вече като Божии синове събрани в едно цяло - тялото Христово.

В това тяло идентичността на хората като Божии синове е възстановена!

Иисус каза:

Йоан 11:

25. Иисус й рече: Аз съм възкресението и живота; който вярва в Мене, ако и да умре, ще живее;

26. и никой, който е жив и вярва в Мене, няма да умре до века. Вярваш ли това?

Само чрез Христос човечеството е примирено с Бог, като Негови синове!

Ефесяни 2:

18. защото чрез Него и едните и другите имаме своя достъп при Отца чрез един Дух.

19. Затова вие не сте вече странници и чужденци, но сте съграждани на светиите и от домочадието на Бога;

20. като сте съградени върху основата на апостолите и пророците, като е краеъгълен камък сам Исус Христос,

21. в когото цялото здание нараства сглобявано за храм свет в Господа;

22. в когото и вие сте вграждани за обиталище на Бога чрез Духа.

Без включване в Тялото Христово никой няма достъп до Бог и няма основа, върху която човек може да се отнесе към Бог като Баща.

Римляни 8:

15. Защото не сте приели дух на робство, та да бъдете пак на страх, но приели сте дух на осиновение, чрез който и викаме: Авва Отче!

16. Така самият Дух свидетелствува заедно с нашия дух, че сме Божии чада.

17. И ако сме чада то сме и наследници, наследници на Бога, и сънаследници с Христа, та, ако страдаме с Него, да се и прославяме заедно с Него.

В Христос, човекът, който е новороден от Духа е свързан в тялото като част от тялото на Христос. Той наследява славата, която Бог даде на Исус. Това е славата да имаме правото и да можем да наречем Бог наш „Баща“, и този, който наследява тази слава да е Божий син.

Чрез тази слава Исус е с Отец като Божият Син. Той се покори на Отец и показа първоначалното намерение на Бог да има Син. Бог като Баща показва пълния обхват на Своята любов към човечеството чрез делата и действията, които извърши и чрез личността на Своя покорен Син. Синът избра да не прави нищо от Себе Си, но само това, което правеше Отец.

Покорството на Исус беше в това да отстъпи цялата Си личност в подчинение напълно на заповедите на Своя Отец, което Той извърши до край. Неговото лично снабдяване в живота Му и Неговата защита бяха уредени от Отца Му поради любовта на Отец към Сина.

Всяка дума или мисъл, или дело, които Исус изразяваше и вършеше идваха от Неговия Отец, с което Отец чрез Сина изявяваше на света Своята природа в този момент. Така думите и делата на Исус разкриваха природата на Отец, а също така разкриваха и Исус като Синът Божий.

Преди да бъде познат като Божият Син, Христос беше познат тържествено като Божието Слово:

Йоан 1:1-5

1. В началото бе Словото; и Словото беше у Бога; и Словото бе Бог.

2. То в начало беше у Бога.

3. Всичко това чрез Него стана; и без Него не е ставало нищо от това, което е станало.

4. В Него бе животът и животът бе светлина на човеците.

5. И светлината свети в тъмнината; а тъмнината я не схвана.

При Своето идване на земята, Синът остави настрана силата и властта свързани с Неговата слава като Божието Слово и се научи на покорството на Син. В края на Своята земна задача, той взе, отново, славата на Словото.

Йоан 17: 5. И сега прослави Ме, Отче, у Себе Си със славата, която имах у Тебе преди създанието на света.

Славата на Словото е различна от славата, която Той имаше на земята, която беше славата да нарече Бог „Татко“. При завършването на Своята съдба, Иисус се върна при Отец, за да Си вземе обратно славата, която имаше като Словото.

Обаче, Той остави славата, която Му беше дадена докато беше на земята, като изпрати Духа на Осиновение обратно на земята при Своето връщане на небето при Отец. Това е явно от начина, по който Той описа проявлението на Бог, което щеше да Го замени на земята. Относно идването на Святия Дух Христос Иисус каза:

Йоан 16:

13. А когато дойде онзи, Духът на истината, ще ви упътва на всяка истина; защото няма да говори от себе си, но каквото чуе, това ще говори, и ще ви извести за идните неща.

14. Той Мене ще прослави, защото от Моето ще взема и ще ви известява.

15. Всичко, що има Отец, е Мое; затова казах, че от Моето като взема, ще ви известява.

Божият Син, упълномощи Тялото Христово, за да продължава делото, което беше започнато от Него. Божията работа, която беше изявена чрез Иисус може да достигне пълното си изразяване чрез Тялото Христово, понеже на Тялото на Христос му е дадена същата слава, която Бог даде на Иисус! Това е основата на наследството на всички онези събрани в Тялото на Христос, понеже който е свързан с Христос е наследил правото да нарече Бог свой „Отец“. Затова никой не може да дойде при Отец без да бъде свързан в духовното Тяло Христово.

Йоан 14:

6. Иисус му казва: Аз съм пътят, и истината, и животът; никой не дохожда при Отца, освен чрез Мене.

7. Ако бяхте познали Мене, бихте познали и Отца Ми; отсега Го познавате и сте Го видели.

И казва Словото:

Колосяни 1:12. като благодарите на Отца, Който ни удостои да участвуваме в наследството на светиите в светлината;

За да достигне до тази слава човек трябва да бъде новороден!

Първото раждане е физическото раждане на човека, когато човек се роди, той е плътски, ражда се с грешно естество, има дух, който е от Бога, но поради греха връзката с Бога е нарушена и духът му е мъртъв и не е свързан с Божия Дух.

Раждането му „отгоре“ е когато човекът повярва и тогава духът му, чрез Светия Дух, се оживотворява и става по-превъзходен от плътта, това е поради новородението му.

Това се случва когато човек повярва, когато се покае, когато се кръсти във вода и

получи кръщение и в Светия Дух, и тогава Светият Дух започва да живее вътре в човека, който е вече спасен и новороден, тъй като става умираше на старото му грешно естество и става възкресение като “ново творение” в Христа Исуса. Относно тези две раждания Исус каза:

Йоан 3:

6. Роденото от плътта е плът, а роденото от Духа е дух.
7. Не се чуди, че ти рекох: Трябва да се родите отгоре.

Исус каза:

Йоан 3:

3. Исус в отговор му рече: Истина, истина ти казвам, ако се не роди някой отгоре {Или: Изново.}* , не може да види Божието царство.
5. Исус отговори: Истина, истина ти казвам, ако се не роди някой от вода и Дух, не може да влезе в Божието царство.

Процесът на това ново раждане е когато човешкият дух бъде оживотворен след като бъде освободен от контрола на плътта, упражняван върху него, и това освобождаване става чрез **процеса на смърт и възкресение** - смърт на старото грешно плътско естество на човека и възкресение на духа му чрез Светият Дух, Който при кръщението в Светия Дух, започва да живее вътре в човека. Това е смърт и възкресение при **НОВОРОЖДЕНИЕТО** на човека.

И така само след **новорождение** и само чрез Светият Дух, Който живее вътре в новородения човек може да стане възкресението на човека при второто идване на Исус! Това е възкресението на починалите които са в Христа.

Римляни 8:11. И ако живее във вас Духът на Този, Който е възкресил Исуса от мъртвите, то Същият, Който възкреси Христа Исуса от мъртвите, ще съживи и вашите смъртни тела чрез Духа Си, който обитава във вас.

Първоначалното учение за възкресението на мъртвите е предназначено да запознае вярващия с промяната, която настъпва при новорождението. След началото на духовното му новорождение, човекът започва етап на духовен растеж до зрял син на Бог, което води към зряло и точно представяне на Христос! Павел говори за собствения си растеж във връзка с това като пише:

1 Коринтяни 13:11. Когато бях дете, като дете говорех, като дете чувствавах, като дете разсъждавах; откак станах мъж, напуснал съм детинското.

1 Коринтяни 3:

1. И аз, братя, не можах да говоря на вас, като на духовни, но като на плътски, като на младенци в Христа.
2. С мляко ви храних, не с твърда храна; защото още не можехте да го приемете, а и сега още не можете.
3. Понеже и досега сте плътски; защото, докато има между вас завист и разпра, не сте ли плътски, и не постъпвате ли по човешки?

Всеки един от тези етапи по пътя към зрелостта на новородения включва процеса на умираше на “старото”, за да бъде възкресен за новото. Човек се изкачва от

слава към слава, като последното му състояние е достигане на пълнолетното мъжество в мярката на ръста на Христовата пълнота, когато е точното представяне на Отец, така както Иисус го представяше.

Ефесяни 4:13 докле всички достигнем в единство на вярата и на познаването на Божия Син, в пълнолетно мъжество, в мярката на ръста на Христовата пълнота;

Процесът на **възкресение** започва първоначално когато човек се **новороди** и след това минава през всички етапи на растеж и зрялост. Така че, може да се каже, че в човека ежедневно нещо умира и ежедневно нещо се възкресява.

Бог изисква да става промяна и тази промяна да бъде постоянна част от процеса на духовното съзряване по пътя към светостта. Тази промяна е толкова пълна, че може да бъде сравнена единствено с метаморфозата, трансформацията присъща на процеса на **смърт** и **възкресение**.

Аз съм възкресението и живота

Йоан 11:

21. Тогава Марта рече на Иисуса: Господи, да беше Ти тука, не щеше да умре брат ми.

22. Но и сега зная, че каквото и да поискаш от Бога, Бог ще Ти даде.

23. Казва ѝ Иисус: Брат ти ще възкръсне.

24. Казва Му Марта: Зная, че ще възкръсне във възкресението на последния ден.

25. Иисус ѝ рече: **Аз съм възкресението и живота**; който вярва в Мене, ако и да умре, ще живее;

26. и никой, който е жив и вярва в Мене, няма да умре до века. Вярваш ли това?

В този разговор с Марта, Иисус разкри една от най-удивителните тайни за това Кой беше Той на земята.

Дискутирайки възможността за **възкресение**, Марта каза, че знае, че ще има ден на **възкресение**, когато мъртвите ще възкръснат и с това тя представяше обичайното тогава разбиране за възкресението. Но, Иисус говореше за Себе Си. А смъртта на Лазар и възкресението му бяха предназначени да разкрият великата истина за Христос: че **Той е „възкресението и живота“**.

Всяка сфера на “възкресение”, което се случва в природата е предназначено да се разбира като сянка на тази превъзходна реалност.

Духът на Христос живееше в тялото на Иисус, чакайки определеното време, в което, чрез Собствената Му смърт и възкресение, Бог установи Своето присъствие на земята чрез тялото Христово и Божието намерение и желание да събере в едно всички онези, които желяеха да бъдат спасени и примирени с Него стана реалност чрез делото на изкуплението, което извърши Иисус Христос и чрез възкресението Му.

Животът в Иисус е неразрушим и източникът на този живот първоначално е от личността на Самия Бог. Това е живот поддържан от областта на вечното, следователно, е вечен живот!

Духът на Христос беше семе съдържащо се в тяло. Семето трябваше да мине през процеса на **смърт и възкресение**, за да покаже напълно Божията слава, която Синът дойде да разкрие на земята. Той беше възкресението и живота, понеже Бог дойде в смирението на човешката плът, за да бъде убит, погребан и на третия ден да бъде възкресен за живот отново, и в този процес беше спасението на цялото човечество!

За да изяви ярко това, което декларира, че Той е възкресението и живота, Иисус възкреси Лазар от мъртвите и така демонстрира Божията слава и сила!
Сега всеки, който е свързан с Христос става участник на живота, който е в личността на Христос.

Когато Иисус беше възкресен от мъртвите, формата на Неговото възкресение беше нова и уникална. Той беше поставен в гроба като естествен човек, но тялото, което излезе беше духовно тяло! Естественото тяло не остана в земята, но възкръсна като духовното, което винаги е живяло в естественото!

И казва Словото:

1 Коринтяни 15:

42. Така е и **възкресението на мъртвите**. Тялото се сее в тление, възкръсва в нетление;

43. сее се в безчестие, възкръсва в слава; сее се в немощ, възкръсва в сила;

44. сее се одушевено тяло, възкръсва духовно тяло. Ако има одушевено тяло, то има и духовно тяло.

45. Така е и писано: Първият човек Адам "стана жива душа", а последният Адам стана животворящ дух.

46. Обаче, не е първо духовното, а одушевеното, и после духовното.

47. Първият човек е от земята, пръстен; вторият човек е от небето.

48. Какъвто е пръстният, такива са и пръстните; и какъвто е небесният, такива са и небесните.

49. И както сме се облекли в образа на пръстния, ще се облечем и в образа на небесния.

50. А това казвам, братя, че плът и кръв не могат да наследят Божието царство, нито тленното наследява нетленното.

51. Ето, една тайна ви казвам: Не всички ще починем, но всички ще се изменим,

52. в една минута, в миг на око, при последната тръба; защото тя ще затръби, и **мъртвите ще възкръснат нетленни**, и ние ще се изменим.

53. Защото това тленното трябва да се облече в нетление, и това смъртното да се облече в безсмъртие.

Няма смърт в Духа:

Римляни 6:

9. знаейки, че Христос, като биде **възкресен от мъртвите**, не умира вече; смъртта няма вече власт над Него.

10. Защото, смъртта, с която умря, Той умря за греха веднъж завинаги; а животът, който живее, живее го за Бога.

11. Така и вие считайте себе си за мъртви към греха, а живи към Бога в Христа Исуса.

Естествените тела са подчинени на смърт; и всички естествени, земни неща на човешкото съществуване накрая ще се върнат в пръстта.

Смъртта, обаче, трябва да се разбира като състояние, при което човешкият дух е постоянно отделен от Божия Дух, постоянно е отделен от източникът на неговия произход и докато човекът не е примирен с Бога, той живее в състояние на смърт въпреки че има дух, но е в състояние на смърт понеже поради греха духът му е бил отделен от източника, който поддържа живота на духа му!

Иисус беше поставен на земята като точката на контакт между духовете на човечеството и Божият Дух. Духът на Христос, съдържащ се в човека Исус, носеше животът на Бога. От този източник намиращ се в Исус Христос вече животът на Бог можеше да бъде предаден на човека. Следователно, когато Бог приема за син, Той го свързва в Тялото на Христос. По този начин, човек, който преди е бил отделен от Бог е свързан наново с източника на своя живот. Той, следователно, никога не може да умре и преминава от смърт в живот.

1 Йоаново 5:11-12

11. ...че Бог ни е дал вечен живот, и че тоя живот е в Сина Му.

12. Който има Сина, има тоя живот; който няма Божия Син, няма тоя живот.

В случая с възкресението на Лазар от мъртвите, Исус първо декларира, че Той е възкресението и живота. И Той потвърди тази декларация чрез действието на извикване на Лазар от мъртвите. В отговор на това, вече разлагащия се труп, който беше поставен в гроба преди четири дни се раздвижи за живот и излезе вън от гроба.

Лазар беше възкресен от мъртвите!

Чрез Своята декларация и Своето действие, Исус демонстрира истината на възкресението и разкри, че Той е източникът на възкресението и на живота!

Въпроси свързани с възкресението на мъртвите

Има много теории и много объркване, което обгражда въпроса за възкресението в Писанията. Повечето от въпросите сред религиозните среди за това са в резултат от всеобщо прекалено фокусиране на вниманието върху отиването на небето. Различни теории са пуснали корени, като обграждат **възкресението на мъртвите** с теология базирана на отиване на небето и така те пренебрегват някои ключови понятия. Фокусът е към теориите за есхатологията, или за „последните времена“. Но някой ще попита: „Как се възкресяват мъртвите? С какво тяло ще дойдат?“

1 Коринтяни 15:

35. Но някой ще рече: Как се възкресяват мъртвите? и с какво тяло ще дойдат?

36. Безумецо, това, което ти сееш, не оживява, ако не умре.

37. И когато го сееш, не посяваш тялото, което ще изникне, а голо зърно, каквото се случи, пшенично или някое друго;

38. но Бог му дава тяло каквото му е угодно, и на всяко семе собственото му тяло.

39. Всяка плът не е еднаква; но друга е плътта на човеците, а друга на животните, друга пък на птиците и друга на рибите.

40. Има и небесни тела и земни тела, друга е, обаче, славата на небесните, а друга на земните.

41. Друг е блясъкът на слънцето, друг блясъкът на луната и друг блясъкът на звездите; па и звезда от звезда се различава по блясъка.

42. Така е и възкресението на мъртвите. Тялото се сее в тление, възкръсва в нетление;

43. сее се в безчестие, възкръсва в слава; сее се в немощ, възкръсва в сила;

44. сее се одушевено тяло, възкръсва духовно тяло. Ако има одушевено тяло, то има и духовно тяло.

45. Така е и писано: Първият човек Адам "стана жива душа", а последният Адам стана животворящ дух.

46. Обаче, не е първо духовното, а одушевеното, и после духовното.

47. Първият човек е от земята, пръстен; вторият човек е от небето.

48. Какъвто е пръстният, такива са и пръстните; и какъвто е небесният, такива са и небесните.

49. И както сме се облекли в образа на пръстния, ще се облечем и в образа на небесния.

50. А това казвам, братя, че плът и кръв не могат да наследят Божието царство, нито тленното наследява нетленното.

51. Ето, една тайна ви казвам: Не всички ще починем, но всички ще се изменим,

52. в една минута, в миг на око, при последната тръба; защото тя ще затръби, и мъртвите ще възкръснат нетленни, и ние ще се изменим.

53. Защото това тленното трябва да се облече в нетление, и това смъртното да се облече в безсмъртие.

54. А когато това тленното се облече в безсмъртие, тогава ще се сбъдне писаното слово: "Погълната биде смъртта победоносно".

55. О смърте, где ти е победата? О смърте, где ти е жилото?

Първото възкресение и грабването

Вероятно най-известната теория за последните времена, която обгражда определени елементи на възкресението е „грабването“.

Това понятие взема много форми. Най-известната форма е вярването, че уж всички вярващи в Христос присъстващи на земята изведнъж ще бъдат преместени от земята на небето в **“началото”** ! на “Голямата скръб”, където те ще изчакат по време на този седем годишен период.

Идеята им е, че Бог ще ги премести от земята, за да ги предпази от страдание, докато останалата част от човечеството претърпява яростта на звяра и Божието възмездие.

Тази теория за “грабването” се отнася за времето описано в Библията, където се говори за **възкресението на мъртвите**, в края на века, когато Христос се завръща на земята.

1 Солунци 4:

14. Защото, ако вярваме, че Исус умря и възкръсна, така и починалите в Исуса Бог ще приведе заедно с Него.

15. Защото това ви казваме чрез Господното слово, че ние, които останем живи до Господното пришествие, няма да предварим починалите.

16. Понеже сам Господ ще слезе от небето с повелителен вик, при глас на архангел и при Божия тръба; и мъртвите в Христа ще възкръснат по-напред;

17. после ние, които сме останали живи, ще бъдем грабнати заедно с тях в облаците да посрещнем Господа във въздуха; и така ще бъдем всякога с Господа.

Обаче, това не се разбира ясно като възкресението на мъртвите, като трансформацията и спасението на вярващите в Христос, и се пренебрегва основното понятие и голяма част от детайлите, обграждащи внезапната трансформация на живите вярващи в Писанието.

Писанието описва възкресението на мъртвите в края на века или „първото възкресение“, като случващо се в деня на Господното завръщане от небето.

Това събитие включва както възкресението на вече мъртвите, починалите в Христос така и след тях внезапната трансформация на онези, които са спасени и новородени, и още са живи в този момент:

1 Коринтяни 15:

51. Ето, една тайна ви казвам: Не всички ще починем, но всички ще се изменим,

52. в една минута, в миг на око, при последната тръба; защото тя ще затръби, и мъртвите ще възкръснат нетленни, и ние ще се изменим.

53. Защото това тленното трябва да се облече в нетление, и това смъртното да се облече в безсмъртие.

Заедно всички те ще бъдат грабнати в облаците. Забележете, че никой няма да бъде грабнат в небето, а само в облаците.

В допълнителен контраст на “теорията за грабването”, след като бъдат възкресени и/или променени те ще се върнат с Христос на земята.

Откровение 20:

4. И видях престоли; и на тях, които бяха насаждали на тях бе дадено да съдят; видях и души на ония, които бяха обезглавени поради свидетелствуването си за Исуса, и поради Божието слово, и на ония, които не се поклониха на звяра, нито на образа му, и не приеха белега на челото си и на ръката си; и те оживяха и царуваха с Христа хиляда години.

5. Другите мъртви не оживяха докле не се свършиха хилядата години. Това е първото възкресение.

Те не са се поклонили на звяра нито на образа му и не са приели неговия белег на челата си или на ръцете си. Те оживяха и царуваха с Христос хиляда години. Останалите мъртви не оживяха докато не свършиха хилядата години. Това е **първото възкресение.**

Това първо възкресение поставя началото на хиляда годишното царуване на земята с Христос:

Откровение 20:

6. Блажен и свет оня, който участва в първото възкресение; над такива втората смърт не ще има сила; а те ще бъдат свещеници Богу и на Христа и ще царуват с Него хиляда години.

Това събитие определено завършва сегашния век.

Иисус даде на учениците детайлно описание за „белега на Неговото идване и за края на века“, което ще бъде времето, когато онези, които са умрели в Христос ще бъдат възкресени.

Матей 24:3

3. И когато седеше на Елеонския хълм, учениците дойдоха при Него насаме и рекоха: Кажи ни, кога ще бъде това? и какъв ще бъде белегът на Твоето пришествие и за свършека на века?

1 Солунци 4:

14. Защото, ако вярваме, че Иисус умря и възкръсна, така и починалите в Иисуса Бог ще приведе заедно с Него.

15. Защото това ви казваме чрез Господното слово, че ние, които останем живи до Господното пришествие, няма да предварим починалите.

16. Понеже сам Господ ще слезе от небето с повелителен вик, при глас на архангел и при Божия тръба; и мъртвите в Христа ще възкръснат по-напред;

17. после ние, които сме останали живи, ще бъдем грабнати заедно с тях в облаците да посрещнем Господа във въздуха; и така ще бъдем всякога с Господа.

Иисус описва събития и обстоятелства по времето на Неговото действително, физическо завръщане, и по-късно, ангели потвърждават, че Иисус ще се върне.

Деяния 1:

10. И като се взираха към небето, когато възлизаше, ето, двама човека в бели дрехи застанаха при тях,

11. които и рекоха: Галилеяни, защо стоите та гледате към небето? Тоя Иисус, Който се възнесе от вас на небето, така ще дойде както Го видяхте да отива на небето.

Няма да има никаква тайна при завръщането на Господа; то е определено да бъде най-поразителното събитие в цялата човешка история!

Като противоположност на тесногърдия възглед на “грабването” като възможност да се избяга на небето, самото **възкресение** е много по-значително понятие в Писанието. То описва състоянието, което идва, когато някой е станал победител над смъртта!

1 Коринтяни 15:

54. А когато това тленното се облече в безсмъртие, тогава ще се сбъдне писаното слово: "Погълната биде смъртта победоносно".

55. О смърте, где ти е победата? О смърте, где ти е жилото?

56. Жилото на смъртта е грехът, и силата на греха е законът;

57. но благодарение Богу, Който ни дава победата чрез нашия Господ Иисус Христос.

Възкресението се прилага само след като има смърт.

Възкресението дава пълна трансформация в природата на съществото, свободна

от последиците на греха и на смъртта. Дори за тези, които са още физически живи, след възкресението им съществуването им е доста различно от предишния живот на човека, тъй като той е изцяло ново същество.

Единственият път напред е чрез новородението и възкресението. Човекът минаващ през този процес започва нов живот като възкресено същество и ново създание. Няма осъждане за грях основано на стария живот и въпреки че процесът на покаяние и на обновяването на ума продължава, човекът е освободен от последиците от греха.

Римляни 6:

22. Но сега като се освободихте от греха, и станяхте слуги на Бога, имате за плод това, че отивате към светост, на която истината е вечен живот.

23. Защото заплатата на греха е смърт; а Божият дар е вечен живот в Христа Исуса, нашия Господ.

Тялото, в което се възкресяват мъртвите

1 Коринтяни 15:

35. Но някой ще рече: Как се възкресяват мъртвите? и с какво тяло ще дойдат?

Павел продължава, за да отговори напълно на този въпрос:

1 Коринтяни 15:

37. И когато го сееш, не посяваш тялото, което ще изникне, а голо зърно, каквото се случи, пшенично или някое друго;

38. но Бог му дава тяло каквото му е угодно, и на всяко семе собственото му тяло.

39. Всяка плът не е еднаква; но друга е плътта на човеците, а друга на животните, друга пък на птиците и друга на рибите.

40. Има и небесни тела и земни тела, друга е, обаче, славата на небесните, а друга на земните.

41. Друг е блясъкът на слънцето, друг блясъкът на луната и друг блясъкът на звездите; па и звезда от звезда се различава по блясъка.

42. Така е и възкресението на мъртвите. Тялото се се в тление, възкръсва в нетление;

43. се се в безчестие, възкръсва в слава; се се в немощ, възкръсва в сила;

44. се се одушевено тяло, възкръсва духовно тяло. Ако има одушевено тяло, то има и духовно тяло.

45. Така е и писано: Първият човек Адам "стана жива душа", а последният Адам стана животворящ дух.

46. Обаче, не е първо духовното, а одушевеното, и после духовното.

47. Първият човек е от земята, пръстен; вторият човек е от небето.

48. Какъвто е пръстният, такива са и пръстните; и какъвто е небесният, такива са и небесните.

49. И както сме се облекли в образа на пръстния, ще се облечем и в образа на небесния.

50. А това казвам, братя, че плът и кръв не могат да наследят Божието царство, нито тленното наследява нетленното.

51. Ето, една тайна ви казвам: Не всички ще починем, но всички ще се изменим,

52. в една минута, в миг на око, при последната тръба; защото тя ще затръби, и мъртвите ще възкръснат нетленни, и ние ще се изменим.

53. Защото това тленното трябва да се облече в нетление, и това смъртното да се облече в безсмъртие.

54. А когато това тленното се облече в безсмъртие, тогава ще се сбъдне писаното слово: "Погълната биде смъртта победоносно".

55. О смърте, где ти е победата? О смърте, где ти е жилото?

56. Жилото на смъртта е грехът, и силата на греха е законът;

57. но благодарение Богу, Който ни дава победата чрез нашия Господ Исус Христос.

58. Затова възлюбени мои братя, бъдете твърди, непоколебими, и преизобилвайте всякога в Господното дело, понеже знаете, че в Господа трудът ви не е празен.

Той първо обяснява, че когато сееш, ти не сееш резултатите, които ще дойдат, а сееш семето, от които ще дойдат резултатите. Така че, ако някой посее жълъд, от него пониква дъб, нещо показателно по-голямо от това, което е било посято. Той предлага като обяснение на факта, че този феномен е лесно за разбиране, защото се наблюдава в природата и отбелязва, че има много различни видове тела на земята, като на птиците, рибите и на животните.

Той простира сравнението до небесата и сравнява небесните тела и техния блясък със земните. Земята е различна от слънцето, луната и звездите; и дори звездите са различни една от друга и по обкръжението си и по блясъка си. Той използва тази аналогия, за да сравни естественото тяло с духовното, и в това сравнение, наблюдава, че естественото тяло е тленно, слабо и се изражда с времето!

Докато духовното тяло е нетленно, славно и силно! Павел силно твърди, че, както е сигурно, че има естествено тяло, така има и духовно тяло, което идва след естественото! Той заключава, че „точно както сме носили образа на земния човек, така ще носим образа и на небесния“, говорейки за Адам и за Исус Христос, съответно.

Възкресението ще донесе духовно тяло на мястото на естественото!

1Коринтяни 15:

51. Ето, една тайна ви казвам: Не всички ще починем, но всички ще се изменим,

52. в една минута, в миг на око, при последната тръба; защото тя ще затръби, и мъртвите ще възкръснат нетленни, и ние ще се изменим.

53. Защото това тленното трябва да се облече в нетление, и това смъртното да се облече в безсмъртие.

54. А когато това тленното се облече в безсмъртие, тогава ще се сбъдне писаното слово: "Погълната биде смъртта победоносно".

Исус е „първият плод“ на тези, които са умрели: Той беше разпънат в естественото Си тяло и умря; и беше възкресен в духовното Си тяло като Христос. Той не остави в гроба останки от предишното Си естествено тяло; по-нисшата форма беше включена в по-висшата, духовното тяло.

Тяло, душа и дух

Един от въпросите свързани с възкресението е дали възкресението обслужва някаква цел за тези, които са занасяни на небето когато умрат. За да се разбере нуждата, необходимостта от възкресение след като човек умре, е нужно да имаме по-пълна картина за това, което Бог възнамерява.

Бог даде на човешките същества духове, за да свързват човечеството с Бога. Чрез духа всеки човек има достъп до небесните области и разбиране относно Божието намерение за създаването на света. Бог също даде на хората и душа, така че всеки човек да може да пренася разбирането за небесата и за Бог в едно практично и функционално управление на земята. Бог обви и духа и душата във физическо тяло, закотвяйки ги в областта на земята. Тези три различни елемента – **дух, душа** и **тяло** – всички са обречени на различна дестинация след като тялото умре.

При физическата смърт, тези три компонента се разделят.

Еклесиаст 12:

5. Още когато ще се боят от всичко, що е високо,
И ще треперят в пътя;
Когато бадемът се разцъфти, и скакалецът натегне, и всяка охота изчезне;
Защото човек отива във вечния си дом,
И жалеещите обикалят улиците, -
6. Преди да се скъса сребърната верижка и да се счупи златната чаша,
Или се строши стомната при извора,
Или се счупи колелото над кладенеца,
7. И се върне пръстта в земята както е била,
И духът се върне при Бога, Който го е дал.

Когато тялото(съдът, обвивката, хижата) умре, тогава тялото, мястото където са били духа и душата се изгубва, и човек напуска връзката с естествения свят. Човешкият дух се връща при Бога, откъдето произлиза. И душата в зависимост от това дали човекът е бил присъединен към тялото на Христос или не, душата отива или на небето, или в ада.

Матей 10:

28. Не бойте се от ония, които убиват тялото, а душата не могат да убият; но по-скоро бойте се от оногова, който може и душа и тяло да погуби в пъкъла.

Тялото е затворено в земната пръст, от която първоначално е направено. Трябва да се отбележи, че то е единствения от трите елемента от съществуването на човека, който в действителност умира. Следователно, тялото е единственият елемент на човека подложен на възкресение. Духът остава жив и същото е и с душата, но те повече не са свързани с естествения свят!

Евреи 4:12. Защото Божието слово е живо, деятелно, по-остро от всеки меч остър и от двете страни, пронизва до разделяне душата и духа, ставите и мозъка, и издирва помислите и намеренията на сърцето.

Второто възкресение и последния съд

Телесното възкресение ще се случи за онези, които са умрели в Христос, по време на **първото възкресение** при завръщането на Христос.

За невярващите, спасените, обаче, има **второ възкресение**. Това възкресение на неправедните мъртви ще се случи в края на хилядата години, период който започва след връщането на Христос:

Откровение 20:

5. Другите мъртви не оживяха докле не се свършиха хилядата години. Това е първото възкресение.

11. След това видях един голям бял престол и Онзи, Който седеше на него, от Чието лице побягнаха земята и небето, че не се намери място за тях.

12. Видях и мъртвите големи и малки, стоящи пред престола; и едни книги се разгънаха; разгъна се и друга книга, която е книгата на живота; и мъртвите бидоха съдени според делата си по написаното в книгите.

13. И морето предаде мъртвите, които бяха в него; и смъртта и адът предадоха мъртвите, които бяха в тях; и те бидоха съдени всеки според делата си.

14. И смъртта и адът бидоха хвърлени в огненото езеро. Това - присъдата за в огненото езеро е втората смърт.

15. И ако някой не се намери записан в книгата на живота, той биде хвърлен в огненото езеро.

В това време мъртвите, онези, които не са част от първото възкресение понеже не са спасени и не са праведни ще бъдат **възкресени**, за да се изправят пред Божия съд като застанат пред "големия бял престол" в края на хилядата години.

Всеки, който е новороден от Духа е прибавен към Тяло Христово и има законното право да нарече Бог свой Баща.

Всъщност, първият вик на всеки новороден вярващ е викът за приемане на Бог като негов Баща: „Татко! Татко!“

АВВА ОТЧЕ !

Римляни 8:

14. Понеже които се управляват от Божия Дух, те са Божии синове.

В личността на Христос, човек е възстановен до първоначалния план на Бог. Такъв човек е ново създание, роден от Духа, свързан с Христос и приет от Бог като син!

Това е истината, над която всички измами на врага не могат да надделеят!

Тя установява вярващия като духовно същество, което не може да бъде отделено от Божията любов.

амин